

Samtang kita makig-uban kanila, hinaut nga magpakita kita og pagtahud.

Adunay mga tawo kinsa nanlimbasug sa matag adlaw uban sa mga hagit. Atong ipaabut ngadto nila ang atong pagpakabana, ingon man usab ang pagtabang. Samtang kita nag-amuma sa usag usa, kita mapanalanginan.

Hinaut nga kita makahinumdom sa mga tigulang ug kadtong anaa na lang sa panimalay. Samtang kita mogahin og panahon sa pagbisita kanila, sila makahibalo nga sila gihigugma ug gihatagan og bili. Hinaut nga sundon nato ang sugo sa “pagtabang sa maluyahon, pagpataas sa mga kamot sa nawad-an og paglaum, ug paglig-on sa mga tuhod nga mahuyang.”¹

Hinaut nga kita mga tawo sa pagkamatinuoron ug kaligdong, nangingkamot sa pagbuhat sa sakto nga butang sa tanang panahon ug diha sa tanan nga mga kahimtang. Hinaut nga kita mahimong matinud-anong mga sumusunod ni Kristo, ang mga ehemplo sa pagkamatarung, ingon nga mahimong “mga suga sa kalibutan.”²

Mga kaigsaoonan, nagpasalamat ko ninyo sa inyong mga pag-ampo alang nako. Nakalig-on ug nakabayaw kana nako samtang maningkamot ko sa akong tibuok kasingkasing ug kusog sa pagbuhat sa kabubut-on sa Dios ug sa pagsebrisyo Kaniya ug kaninyo.

Sa atong pagbiya niini nga komperensya, akong ihatag kaninyo ang mga panalangin sa langit sa matag usa kaninyo. Hinaut nga kamong lagyo og mga balay makauli nga luwas ug hapsay ra ang tanan. Hinaut hinuktukan natong tanan ang mga kamatuoran nga atong nadungog, ug hinaut nga makatabang kini nato nga mas maisugong mga disipulo kay sa una sa pagsugod niini nga komperensya.

Hangtud magkita kita pag-usab sa unom ka bulan, akong pangayoon ang mga panalangin sa Ginoo nga ihatag nganha kaninyo, natong tanan, ug akong gibuhat pinaagi sa Iyang balaan nga pangalan—bisan si Jesukristo, atong Ginoo ug Manluluwas—amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. Doktrina ug mga Pakigsaad 81:5.
2. Mga Taga-Filipos 2:15.

Ni Linda K. Burton

Kinatibuk-ang Presidente sa Relief Society

Andam sa Pamaagi Nga Wala Pa Gayud Mahibaloi

Unta kita mangandam aron takus nga modawat sa makaluwas nga mga ordinansa ug kinasingkasing nga maghupot sa may kalabutan nga mga pakigsaad.

Dihang ang among kinamanghurang anak nga babaye miuli human sa iyang unang adlaw sa eskwelahan, nangutana ko, “Kumusta man?”

Mitubag siya, “Maayo ra man.”

Pagkasunod buntag, ako siyang gipukaw aron moeskwela, iyang gikiyugpos ang iyang mga bukton ug miingon, “Didto na man ko sa eskwelahan!” Klaro nga wala nako siya *maandam* o mapasabut nga ang pag-eskwela dili lang usa ka higayon apan kinahanglan siyang moeskwela og lima ka adlaw kada semana sa daghang katuigan.

Sa atong pagkonsiderar sa baruganan sa pagkaandam, hunahunaa ang mosunod nga senaryo. Naglingkod ka sulod sa celestial room sa templo ug nakabantay og daghang kaslunon nga gipahimutang og maayo samtang naghulat sila nga maminyo karon ug sa kahangturan. Ang pangasaw-unon

misulod sa celestial room, nagkuptanay sa kamot sa iyang minahal. Nagsul-ob siya og yano apan nindot nga sinina sa templo ug dunay kalma, malinawon, nindot nga pahiyum. Maayo siya og sininaan apan dili makabalda. Milingkod siya, naglinglingi, ug dayon kalit lang napuno sa emosyon. Daw ang iyang luha naggikan sa iyang pagdayeg ug balaanong pagtahud sa dapit kon asa siya ug sa sagradong ordinansa nga naghulat niya ug sa iyang hinigugma. Naghunahuna siya, “Dako nakong pasalamat nga ania sa balay sa Ginoo karon, andam nga magsugod sa mahangturing panaw uban sa lalaki nga akong gimahal.” Daw siya *andam* sa mas labaw pa kay sa kalihokan.

Ang among pinanggang apo nga babaye bag-ohay lang nga mibilin og sulat nako diha sa akong unlan nga mabasa ang parte niini: “Usa ka butang nga akong nabantayan sa

akong pagsulod sa templo mao ang malinawon, mahigugmaon nga espiritu nga naa didto. . . . Ang mga tawo makasulod sa templo aron makadawat og inspirasyon.”¹ Sakto siya. Makadawat kita og inspirasyon ug pinadayag sulod sa templo—ug gahum usab aron masagubang ang kalisdanan sa kinabuhi. Unsay iyang nakat-unan sa templo samtang siya kanunay nga mopil sa pagdala sa iyang kaugalingong mga pangalan sa pamilya sa paghimo sa mga bunyag ug kumpirma sa templo makaandam niya sa pagdawat og dugang nga mga ordinansa, pakig-saad, ug mga panalangin, alang sa iyang kaugalingon ug niadtong anaa sa pikas nga bahin sa tabil.

Si Elder Russell M. Nelson mitudlo, “Ingon nga ang mga templo giandam alang sa mga tawo, ang mga tawo gikinahanglan nga mangandam sa ilang kaugalingon alang sa templo.”²

Sa pagbasa nako og usab bahin ni Kapitan Moroni sa Basahon ni Mormon, nahinumdom ko nga ang dakong nahimo ni Moroni mao ang pag-andam niya og maayo sa mga Nephite nga mabuntog ang makalilisang nga kasundalohang Lamanite. Iyang giandam ang iyang mga katawhan pag-ayo nga atong mabasa, “Tan-awa, sa tumang katingala [sa mga Lamanite], [ang mga Nephite] *andam alang kanila, sa paagi nga wala gayud mahibaloi.*”³

Kanang mga pulong nga, “andam . . . sa pamaagi nga wala pa gayud mahibaloi,” mao gayuy nakadani sa akong pagtagad.

Unsaon nato nga mas maandam alang sa sagradong mga panalangin sa templo? Ang Ginoo nagtudlo, “Ug usab, Ako mohatag nganha kaninyo og sumbanan sa tanan nga mga butang.”⁴ Ikonsiderar nato ang tulo ka sumbanan nga atong makita sa templo nga makatabang nato nga mas maandam. Ang pagpangandam ni Moroni alang sa kaaway kanunay ug matinud-anong kakugi, ug kini nga sundanan gikinahanglan gihapon.

Ako wala gayud pul-i sa matahum nga samingay nga gisulti sa Manluluwas sa lima ka maalamon ug lima ka boang-boang nga mga dalagang birhen. Bisan kini nga samingay nagpasabut sa pag-andam alang sa Ikaduhang Pag-anhi sa atong Manluluwas, mahimo usab nato nga ipahisama kini sa pag-andam alang sa mga panalangin sa templo, nga mahimong sama sa usa ka espirituhanong pagbusog alang niadtong nakaandam pag-ayo.

Sa Mateo kapitulo 25, atong mabasa: “Dayon sa gingharian sa langit ikatandi siya ngadto sa napulo ka dalagang birhen, diin midala sa ilang mga lamparahan ug miadto sa pagsugat sa pamanhonon.

“Ug lima kanila mga maalamon, ug ang lima boangboang. . . .

[“Sila nga] maalamon midala og lana sa ilang mga sakayan uban sa ilang mga lamparahan.

“Ug kay ang pamanhonon nadugay man sa pag-abut, silang tanan nanagpirat ug nahikatulog.

“Apan sa tungang gabii dihay singgit nga nag-ingon, Tan-awa, ang

pamanhonon; panggula kamo ug sugata ninyo siya.

“Ug namangon silang tanan nga mga dalaga, ug gihikay nila ang ilang mga lamparahan.

“Ug ang boangboang miingon ngadto sa maalamon, Hatagi kamig lana kay nagkapalong kining among lampara.

“Apan kanila mitubag ang mga but-an nga nanag-ingon, Tingalig dili kini paigo alang kanamo ug kaninyo: pagadto hinoon kamo sa mga magbabaligya, ug pamalit kamog alang kaninyo”.

Ug samtang [ang buangon nga mga dalagang birhen] nangadto sa pagpamalit, miabut ang pamanhonon ug sila nga andam misulod uban kaniya ngadto sa kumbira sa kasal: ug unya ang pultahan gitakpan.

“Tapus niini nangabut usab ang ubang mga dalaga, nga nanag-ingon, Senyor, Senyor, ablihi kami.

“Apan siya mitubag nga nag-ingon, Sa pagkatinuod magaingon ako kaninyo, nga wala ako makaila kaninyo.”⁵

Wala ko magtuo nga adunay usa ni bisan kinsa, ilabi na tali niadtong uban sa malumo nga kasingkasing, nga dili mobati og kaguol alang sa mga binuang nga batan-ong babaye. Ug gusto lamang ang pipila kanato nga mosulti sa uban, “Nganong dili man lang mo mopakigbahin aron ang tanan magmalipayon?” Hunahuna kana. Kini ang usa ka istorya nga giistorya sa Manluluwas, ug Siya mao ang mitawag sa lima kanila nga “maalamon” ug ang lima kanila nga “boang-boang.”

Samtang kita maghunahuna niini nga samingay isip usa ka sumbanan alang sa pagpangandam sa templo, hunahunaa ang mga pulong sa usa ka propeta sa ulahing mga adlaw kinsa mitudlo nga “ang lana sa espirituhanong pagpangandam dili mabahin.”⁶ Si Presidente Spencer W. Kimball mitabang sa pagpasabut kon ngano nga ang lima ka “maalamon” nga batan-ong mga babaye dili makabahin sa lana sa ilang mga lamparahan niadtong mga “boang-boang” sa dihang siya miingon: “Ang pagtambong sa mga miting sa sakrament nagdugang

og lana sa atong mga lampara, tu-lo matag tu-lo sa daghang mga katuigan. Ang pagpuasa, pag-ampo sa pamilya, home teaching, pagpugong sa mga kaibug sa lawas, pagsangyaw sa ebanghelyo, pagtuon sa mga kasulatan—matag buhat sa paghalad ug pagkamasulundon usa ka tu-lo nga dugang sa atong sudlanan. Mga buhat sa pagkamabination, pagbayad sa mga halad ug ikapulo, limpyo ug mga hunahuna ug mga lihok . . . —kini, usab, naghatag sa lana diin kita sa tungang gabii makadugang og lana sa nagawop nga mga lampara.”⁷

Inyong bang nakita ang mga sumbanan sa pagpangandam—matag tu-lo — nga makatabang kanato samtang kita maghunahuna kon sa unsang paagi kita mahimong mas makugihon sa atong pagpangandam sa pagdawat og sagrado nga mga ordinansa alang sa atong mga kaugalingon ug sa uban? Unsang gagmay ug yano nga mga butang ang atong mabuhay aron makadugang sa talagsaong espirituhanong tu-lo sa lana sa atong mga lampara sa pagpangandam?

Atong nakat-unan gikan ni Elder Richard G. Scott nga ang “personal nga katakus usa ka mahinungdanon nga panginahanglan aron matagamtam ang mga panalangin sa templo. . . . Ang takus nga kinaiya mao ang labing giunol gikan sa usa ka kinabuhi sa makanunayon, sa husto nga mga pagpili nga nakasentro sa mga pagtulunan sa Manluluwas.”⁸ Gananhan ko sa pulong *makanunayon*. Ang pagmakanunayon mao ang pagkampirme, kanunay, ug kasaligan. Pagkanindot nga deskripsyon sa baruganan sa katakus!

Gipahinumduman kita sa Bible Dictionary sa: “Bugtong ang panimalay lamang ang makatandi sa templo sa kasagrado.”⁹ Ang ato bang panimalay o apartment nahaum niana nga paghulagway? Usa ka batan-ong babaye sa among ward bag-o lang miadto sa among balay. Nakahibalo nga ang iyang igsoong lalaki bag-ong miuli gikan sa misyon, ako siyang gipangutana unsay iyang gibati nga nauli na siya. Miingon siya nga maayo man, apan usahay mohangyo siya kon

pwede bang pahinayan ang musika. Miingon siya, “Ug dili man gani kadto *bati* nga musika!” Mas maayo tingali nga susihon nato ang atong kaugalingon matag karon ug unya sa pagsiguro nga ang atong mga panimalay mao ang dapit nga kita maandam nga mabati ang Espiritu. Samtang mangan-dam kita sa atong mga panimalay mahimong dapit diin ang Espiritu makaanha, kita makaandam nga mobati nga mas “anaa sa panimalay” kon kita mosulod sa balay sa Ginoo.

Sa atong pag-andam sa kaugalingon nga takus nga mosulod sa templo ug matinud-anon sa mga pakigsaad sa templo, ang Ginoo motugyan og “pinilo-pilo nga mga panalangin”¹⁰ ngari nato. Ang akong buotang amiga nga si Bonnie Oscarson bag-ohay lang miukab sa usa ka kasulatan dihang siya miingon, “Diin daghan ang gikinahanglan, mas daghan ang ihatag.”¹¹ Miuyon gyud ko! Kay kita moadto sa templo aron makadawat og *mahangturong* panalangin, dili ikatingala nga mas taas nga sumbanan ang gikinahanglan aron mahimong angayan niadtong mga panalangin. Si Elder Nelson nagtudlo: “Tungod kay ang templo mao ang balay sa Ginoo, ang mga sumbanan alang

sa pagsulod gitakda Niya. Ang usa ka tawo mosulod isip Iyang bisita. Ang paghupot og temple recommend usa ka bililhong pribilehiyo ug timailhan sa pagsunod sa Dios ug sa Iyang mga propeta.”¹²

World-class nga atleta ug mga estudyante sa pagkadoktor sa unibersidad mogahin og mga oras ug mga adlaw ug mga semana ug mga bulan ug gani mga tuig sa pagpangandam. Matag adlaw nga tu-lo sa pagpangandam ang gikinahanglan aron sila mahimutang sa kinaibabwan. Sa samang paagi, kadtong kinsa gusto nga mahimong sarang alang sa kahimayaan sa celestial nga gingharian gilauman nga mopuyo og mas taas nga sumbanan sa pagkamasulundon nga moabut pinaagi sa hiyas sa pagkamasulundon sa matag adlaw ug matag tu-lo.

Samtang kita makanunayon ug makugihon nga modugang sa lana, matag tu-lo, sa atong espirituhanong mga lampara, maghimo og gagmay ug yano nga mga butang, atong “maandam ug magsiga ang lamparahan”¹³ uban sa makapatingala nga pagpangandam. Ang akong gwapo nga bana, kinsa usa ka presidente sa stake, bag-ohay lang nga misulti nga siya

kanunay makasulti nga usa ka tawo andam ug takus sa pagsulod sa templo, tungod kay “sila mopahayag sa lawak” sa higayon nga sila magtinguha og temple recommend.

Sa mapahinungurong pag-ampo sa Templo sa Kirtland, si Propeta Joseph Smith mihangyo sa Ginoo “aron ang tanan nga mga katawhan kinsa mosulod diha sa ganghaan sa balay sa Ginoo makasinati og pagbati sa imong gahum, . . . aron unta sila magtubo diha kanimo, ug modawat sa usa ka kahingpitan sa Espiritu Santo, . . . ug makaandam sa pag-angkon sa matag gikinahanglan nga butang.”¹⁴

Kini akong pag-ampo nga alang nato, ang pag-adto sa templo mahimong mas labaw pa kay sa usa ka higayon lamang nga kalihokan. Unta kita mangandam aron takus nga modawat sa makaluwas nga mga ordinansa ug kinasingkasing nga maghupot sa may kalabutan nga mga pakigsaad. Sa paghimo nato sa ingon, ako nasayud nga kita mahimong sarang nga modawat sa gisaad nga mga panalangin sa kahingpitan sa Espiritu Santo ug sa gahum sa Ginoo diha sa atong panimalay ug sa tagsa-tagsa ka kinabuhi. Sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. Personal nga sulat gikan ni Aydia Kaylie Melo ngadto ni Linda K. Burton, Ago. 31, 2014.
2. Russell M. Nelson, “Pagpangandam alang sa mga Panalangin sa Templo” *Liahona*, Ok. 2010, 41.
3. Alma 49:8; emphasis gidugang, tan-awa usab sa mga bersikulo 6–7.
4. Doktrina ug mga Pakigsaad 52:14.
5. Mateo 25:1–2, 4–11; Hubad ni Joseph Smith, Mateo 25:12 (sa Mateo 25:12, footnote a).
6. Marvin J. Ashton, “A Time of Urgency,” *Ensign*, Mayo 1974, 36.
7. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 256.
8. Richard G. Scott, “Receive the Temple Blessings,” *Ensign*, Mayo 1999, 25; *Liahona*, Hulyo 1999, 29.
9. Bible Dictionary, “Temple.”
10. Doktrina ug mga Pakigsaad 104:2.
11. Bonnie L. Oscarson, “Greater Expectations” (Seminaries and Institutes of Religion satellite broadcast, Ago. 5, 2014); lds.org/broadcasts; tan-awa usab sa Lucas 12:48; Doktrina ug mga Pakigsaad 82:3.
12. Russell M. Nelson, “Personal Preparation for Temple Blessings,” *Liahona*, Hulyo 2001, 38.
13. Doktrina ug mga Pakigsaad 33:17.
14. Doktrina ug mga Pakigsaad 109:13, 15.

Ni Jean A. Stevens

Unang Magtatambag sa Kinatibuk-ang Kapangulohan sa Primary

Anak nga mga Babaye sa Pakigsaad sa Dios

Kon ang anak nga mga babaye sa Dios motutok sa templo ug sa sagradong mga pakigsaad, ang Dios makapapanalangin sa personal ug gamhanang paagi.

Minahal nga mga sister, moabi ko ninyo uban sa gugma. Karon, bisan asa pa mo sa kalibutan, ako manghinaut nga nabati ninyo ang gugma sa Ginoo ninyo ug ang Espiritu nga nagsaksi sa inyong kasingkasing sa mensahe nga gikanta sa choir. Idugang ko ang akong pagpamatuod sa ilaha: Nasayud ako nga ang Manluluwas buhi ug naghigugma sa matag usa kanato.

Nagpundok kita karon isip anak nga mga babaye sa pakigsaad sa Dios. Ang atong pangidaron, kahimtang, ug personalidad dili makabulag kanato, kay labaw sa tanan kita Iyaha. Nakigsaad kita nga hinumduman ang Iyang Anak sa kanunay.

Ang gahum sa tagsa-tagsa ka pakigsaad nakapatandog sa akong kasingkasing tulo ka semana ang milabay samtang mitambong ko og bunyag. Sa akong atubangan ang walo ka bata hilum nga naglingkod uban sa kahinam nga sa katapusan ang ilang espesyal nga adlaw miabut na. Apan samtang

nagtan-aw ko sa ilang malipayong nawong, wala nako makita nga basta lang grupo sa mga bata. Kondili akong nakita sila sama sa unsay makita sa Ginoo—tinagsa-tagsa. Nakita nako si Emma ug si Sophia ug si Ian ug si Logan ug si Aden ug si William ug si Sophie ug si Micah. Matag pakigsaad

